

1782

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 23 grudnia 2009 r.

w sprawie wykonywania kar i środków dyscyplinarnych

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób wykonywania kar i środków dyscyplinarnych;
- 2) warunki tworzenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego podczas odbywania tej kary, oraz warunki, jakim powinny one odpowiadać.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej;
- 2) ukaranym — należy przez to rozumieć żołnierza, któremu prawomocnie wymierzono karę dyscyplinarną lub wobec którego prawomocnie zastosowano środek dyscyplinarny, łącznie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

§ 3. Wykonywanie ukarania może wykraczać poza normalny, ustalony przepisami rozkład czasu służby w tygodniu bez udzielania ukaranemu w zamian czasu wolnego.

§ 4. 1. W przypadku wydania w postępowaniu dyscyplinarnym w trybie uproszczonym prawomocnego orzeczenia o ukaraniu:

- 1) karą dyscyplinarną odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego albo usunięcia ze służby kandydackiej, służby przygotowawczej lub okresowej służby wojskowej — podstawą do wydania przez organ wojskowy decyzji w tej sprawie jest odpis karty ukarania żołnierza, który przesyła się odpowiednio do organu wojskowego uprawnionego do zwolnienia z tego stanowiska służbowego albo do zwolnienia z tej służby wojskowej;
- 2) karą dyscyplinarną usunięcia z zawodowej służby wojskowej — podstawą do stwierdzenia w rozkazy personalnym faktu zwolnienia z tej służby jest odpis karty ukarania żołnierza, przesłany do dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę wojskową;
- 3) karą pieniężną lub środkiem dyscyplinarnym — podstawą umieszczenia w rozkazy lub decyzji zarządzenia wykonania ukarania jest odpis karty ukarania żołnierza, przesłany do właściwego organu wojskowego uprawnionego do wydania rozkazu lub decyzji, o ile takiego uprawnienia nie ma organ orzekający w pierwszej instancji.

2. W przypadku wydania w postępowaniu dyscyplinarnym w trybie zwykłym prawomocnego orzeczenia o ukaraniu podstawą do wydania decyzji organu wojskowego o zwolnieniu ukaranego odpowiednio z zajmowanego stanowiska służbowego albo ze służby wojskowej oraz do wydania rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia z zawodowej służby wojskowej albo umieszczenia w rozkazy lub decyzji zarządzenia wykonania ukarania — jest odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesłany odpowiednio do organu wojskowego uprawnionego do zwolnienia z zajmowanego stanowiska służbowego albo do właściwego organu wojskowego uprawnionego do wydania tego rozkazu lub decyzji, o ile takiego uprawnienia nie ma organ orzekający w pierwszej instancji.

§ 5. Wykonując karę pieniężną, organ orzekający w pierwszej instancji przesyła niezwłocznie organowi finansowemu uprawnionemu do dokonywania potrąceń z uposażenia ukaranego odpis rozkazu lub decyzji, w których umieszczono zarządzenie wykonania tej kary, w tym odroczonej lub rozłożonej na raty, a jeżeli jej wykonanie zostało warunkowo zawieszona — po zarządzeniu wykonania kary zawieszona.

§ 6. 1. Wykonując karę odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego, organ orzekający w pierwszej instancji, jeżeli jest organem wojskowym uprawnionym do zwolnienia danego żołnierza ze stanowiska służbowego, wydaje niezwłocznie decyzję o zwolnieniu ukaranego tą karą z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznacza go na inne stanowisko służbowe lub przenosi do rezerwy kadrowej.

2. Organ wojskowy po wydaniu decyzji o zwolnieniu ukaranego żołnierza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli nie jest organem orzekającym w pierwszej instancji, niezwłocznie przesyła temu organowi odpis decyzji.

§ 7. 1. Wykonując karę usunięcia ze służby kandydackiej, przygotowawczej albo z okresowej służby wojskowej, organ orzekający w pierwszej instancji niezwłocznie wydaje decyzję o zwolnieniu z tej służby żołnierza ukaranego tą karą.

2. Wykonując karę usunięcia z zawodowej służby wojskowej, organ wojskowy właściwy do wydania rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia danego żołnierza z zawodowej służby wojskowej niezwłocznie wydaje taki rozkaz.

3. Jeżeli organ wojskowy, o którym mowa w ust. 2, nie jest organem orzekającym w pierwszej instancji, niezwłocznie przesyła temu organowi odpis rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia danego żołnierza ze służby wojskowej.

§ 8. Jeżeli oprócz kary dyscyplinarnej został zastosowany środek dyscyplinarny, a organ orzekający w pierwszej instancji:

- 1) jest właściwy do umieszczenia zarządzenia wykonania tej kary w rozkazie lub decyzji — umieszcza w tym rozkazie lub decyzji również zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego zastosowanego wraz z karą;
- 2) nie jest właściwy do wydania decyzji o zwolnieniu ukaranego żołnierza z zajmowanego stanowiska służbowego albo ze służby wojskowej — zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego zastosowanego wraz z karą odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego umieszcza w wydanym przez siebie rozkazie lub decyzji; decyzję o zwolnieniu ukaranego żołnierza z zajmowanego stanowiska albo ze służby wojskowej wydaje uprawniony organ wojskowy, a następnie przesyła jej odpis organowi orzekającemu w pierwszej instancji;
- 3) nie jest właściwy do stwierdzenia faktu zwolnienia żołnierza zawodowego z zawodowej służby wojskowej — zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego orzeczonego wraz z karą usunięcia z zawodowej służby wojskowej umieszcza w rozkazie lub decyzji przełożony dyscyplinarny zajmujący stanowisko służbowe dowódcy jednostki wojskowej, w której ukarani pełni służbę wojskową.

§ 9. 1. Wykonując środek dyscyplinarny zobowiązania do przeproszenia pokrzywdzonego, przełożony dyscyplinarny zobowiązuje ukaranego do przeproszenia pokrzywdzonego w terminie i miejscu określonych w rozkazie lub decyzji, w których zarządzono wykonanie ukarania.

2. Przeproszenie polega na skierowaniu do pokrzywdzonego słowa „przepraszam” w obecności bezpośredniego przełożonego ukaranego lub bezpośredniego przełożonego pokrzywdzonego.

3. Jeżeli wykonanie środka dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwe w warunkach określonych w ust. 2, ukarani może przeprosić pokrzywdzonego w formie pisemnej.

§ 10. 1. Wykonując środek dyscyplinarny zobowiązania do wykonania dodatkowych zadań służbowych, organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazie lub decyzji w szczególności:

- 1) rodzaj dodatkowych zadań służbowych do wykonania, z uwzględnieniem ich użyteczności dla jednostki wojskowej lub instytucji cywilnej;
- 2) okres wykonywania dodatkowych zadań służbowych liczony w dniach, przy czym ostatni dzień jest terminem wykonania tych zadań;
- 3) miejsce, w którym mają być wykonywane dodatkowe zadania służbowe;
- 4) godziny w czasie wolnym od zajęć służbowych, w których mają być wykonywane te zadania, z uwzględnieniem normy czasu przeznaczanego na odpoczynek, określonej w przepisach o czasie służby żołnierzy.

2. Wykonywanie środka dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się nieprzerwanie bez względu na dni wolne od zajęć służbowych.

3. Do zarządzenia wykonywania warunkowo zawieszzonego środka dyscyplinarnego zobowiązania do wykonania dodatkowych zadań służbowych stosuje się odpowiednio przepis ust. 1.

§ 11. 1. Wykonanie środka dyscyplinarnego zobowiązania do naprawienia wyrządzonej szkody polega na zobowiązaniu ukaranego do:

- 1) uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego określonej kwoty pieniężnej odpowiadającej wartości wyrządzonej szkody;
- 2) wykonania takich czynności, które spowodują przywrócenie stanu sprzed wyrządzenia szkody.

2. Wykonując środek dyscyplinarny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, organ orzekający w pierwszej instancji przesyła organowi finansowemu uprawnionemu do dokonywania potrąceń z uposażeń żołnierzy odpis rozkazu lub decyzji, w których zarządzono wykonanie tego środka, w tym z rozłożeniem na raty:

- 1) niezwłocznie, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) jeżeli wykonanie tego środka zostało odroczone albo przerwane — po zarządzeniu wykonania tego środka.

3. Wykonanie środka dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się bez nadzoru.

§ 12. Wykonując środek dyscyplinarny pozbawienia prawa do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego oraz udziału w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska, organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazie lub decyzji okres, na jaki ukarani utracił prawo do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego, oraz okres, w którym ukarani jest wyłączeni z uczestnictwa w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska, licząc od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu do terminu zatarcia ukarania.

§ 13. 1. Wykonując środek dyscyplinarny podania informacji o ukaraniu do wiadomości innych osób, organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazie lub decyzji w szczególności:

- 1) rodzaj i termin odprawy lub zbiórki, podczas której ma zostać odczytana informacja o ukaraniu;
- 2) grupę osób, w obecności których informacja ta ma być odczytana;
- 3) rodzaj analiz lub ocen dyscypliny wojskowej, w których może być wykorzystana informacja o ukaraniu, z uwzględnieniem szczebla organizacyjnego organu kierowania lub dowodzenia dokonującego analiz lub ocen oraz okresu, za który są one prowadzone.

2. Informacje o ukaraniu podawane do wiadomości innych osób obejmują:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko ukaranego;
- 2) rodzaj popełnionego przewinienia dyscyplinarnego;
- 3) określenie ukarania, ze wskazaniem rodzaju i wymiaru orzeczonej kary dyscyplinarnej lub liczby i wymiaru zastosowanych środków dyscyplinarnych.

3. Grupę osób, o której mowa w ust. 1 pkt 2, mogą stanowić żołnierze o tym samym co ukarani stopniu wojskowym lub wyższym, jak również przeżożeni ukaranego niebędący żołnierzami.

§ 14. W przypadku uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu żołnierza wyznaczonego lub skierowanego do pełnienia służby poza granicami państwa:

- 1) karą pieniężną lub środkiem dyscyplinarnym zobowiązania do naprawienia szkody — odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej, na której zaopatrzeniu finansowym w kraju żołnierz pozostaje, oraz organowi, który żołnierza wyznaczył lub skierował do służby poza granicami państwa;
- 2) karą odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego — odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie organowi wojskowemu uprawniёнemu do zwolnienia danego żołnierza ze stanowiska służbowego oraz organowi, który żołnierza wyznaczył lub skierował do służby poza granicami państwa, jak również do dowódcy jednostki wojskowej albo kierownika instytucji cywilnej w kraju, w której żołnierz skierowany do służby poza granicami państwa zajmuje stanowisko służbowe;
- 3) karą usunięcia ze służby okresowej albo z zawodowej służby wojskowej — odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie:
 - a) organowi wojskowemu wydającemu decyzję o zwolnieniu żołnierza ze służby wojskowej albo organowi wojskowemu stwierdzającemu w rozkazie personalnym fakt zwolnienia żołnierza zawodowego ze służby wojskowej,
 - b) dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej w kraju, w której żołnierz skierowany do służby poza granicami państwa zajmuje stanowisko służbowe,
 - c) organowi posiadającemu uprawnienia do wyznaczania lub kierowania żołnierza do służby poza granicami państwa;
- 4) środkiem dyscyplinarnym pozbawienia prawa do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego oraz udziału w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska, jeżeli tym tytułem lub odznaką żołnierz był wyróżniony podczas pełnienia służby wojskowej w kraju, jak

również innymi karami lub środkami dyscyplinarnymi niewymienionymi w pkt 1—3 — odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej w kraju, w której żołnierz skierowany do służby poza granicami państwa zajmuje stanowisko służbowe, oraz organowi wojskowemu, który żołnierza wyznaczył lub skierował do tej służby.

§ 15. 1. Dowódca jednostki wojskowej albo kierownik instytucji cywilnej, w której żołnierz pełni służbę wojskową, w terminie pięciu dni od dnia otrzymania zarządzenia wykonania kary aresztu izolacyjnego:

- 1) kieruje ukaranego na badania lekarskie stwierdzające istnienie przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez niego tej kary lub ich brak;
- 2) ustala, w porozumieniu z komendantem izby zatrzymań, termin stawienia się ukaranego do odbycia kary;
- 3) umieszcza w rozkazie lub decyzji zarządzenie wykonania tej kary oraz określa termin i miejsce jej odbywania;
- 4) wystawia ukaranemu skierowanie do właściwej terytorialnie jednostki Żandarmerii Wojskowej lub innej jednostki wojskowej, w której znajduje się izba zatrzymań, jeżeli nie jest to macierzysta jednostka wojskowa tego żołnierza;
- 5) przesyła komendantowi izby zatrzymań kopie dokumentów stanowiących podstawę przyjęcia do izby zatrzymań:
 - a) odpis prawomocnego orzeczenia sądu wojskowego o ukaraniu i zarządzenie wykonania kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego,
 - b) zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez ukaranego kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego, wydane nie wcześniej niż dwadzieścia cztery godziny przed terminem stawienia się ukaranego do izby zatrzymań;
- 6) w razie potrzeby zapewnia doprowadzenie ukaranego do izby zatrzymań przez wojskowy organ porządkowy lub zwraca się w tej sprawie do właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań lekarskich zostaną stwierdzone przeciwwskazania zdrowotne do odbycia przez ukaranego kary aresztu izolacyjnego, dowódca jednostki wojskowej odstępuje od czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2—6, i powiadamia o tym sąd wojskowy.

3. Jeżeli wyniki badań, o których mowa w ust. 2, wskazują na przejściowy charakter przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez ukaranego kary aresztu izolacyjnego, dowódca jednostki wojskowej, po ustaniu tych przeciwwskazań, ponownie kieruje ukaranego na badania lekarskie.

§ 16. 1. Komendant izby zatrzymań odmawia przyjęcia ukaranego karą aresztu izolacyjnego, jeżeli:

- 1) nie otrzymał dokumentów, o których mowa w § 15 ust. 1 pkt 5;
- 2) ukarany nie ma żadnego dokumentu, na podstawie którego ustala się tożsamość, albo jeżeli co do tożsamości ukaranego istnieją uzasadnione wątpliwości wynikające z:
 - a) uszkodzenia dokumentu posiadanego przez ukaranego,
 - b) niezgodności między dokumentami a informacjami uzyskanymi od ukaranego.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli do izby zatrzymań zostanie przekazane pismo dowódcy jednostki wojskowej albo kierownika instytucji cywilnej stwierdzające tożsamość ukaranego, a w przypadku gdy ukarany nie ma dokumentów — także aktualna fotografia ukaranego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, ukaranego kieruje się do jednostki wojskowej albo instytucji cywilnej, w której pełni służbę wojskową, i natychmiast zawiadamia dowódcę tej jednostki albo kierownika tej instytucji.

§ 17. W razie zawinionego niestawienia się ukaranego karą aresztu izolacyjnego do izby zatrzymań w wyznaczonym terminie dowódca jednostki wojskowej:

- 1) powiadamia o tym właściwy wojskowy sąd garnizonowy;
- 2) poleca doprowadzenie ukaranego do izby zatrzymań przez wojskowy organ porządkowy lub zwraca się w tej sprawie do właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.

§ 18. 1. Ukaranego wykonującego karę aresztu izolacyjnego umieszcza się w pomieszczeniu jednoosobowym lub wieloosobowym, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W jednym pomieszczeniu osadza się żołnierzy pełniących służbę wojskową tego samego rodzaju, tego samego korpusu kadry zawodowej i tej samej płci.

3. W pomieszczeniu jednoosobowym lub wieloosobowym należy umieścić ukaranego, gdy wynika to z zaleceń lekarza lub psychologa.

§ 19. Ukaranego karą aresztu izolacyjnego osadzonego w izbie zatrzymań niezwłocznie informuje się o jego prawach i obowiązkach, w tym umożliwia mu się zapoznanie z przepisami niniejszego rozporządzenia dotyczącymi wykonywania kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego.

§ 20. 1. Ograniczenie odwiedzin, o którym mowa w art. 88 ust. 3 ustawy, obejmuje ograniczenie prawa do odwiedzin zarówno członków rodziny oraz małżonka ukaranego, jak również innych osób, w sposób określony w ust. 2—6.

2. Odwiedziny, o których mowa w ust. 1, mogą:

- 1) odbywać się jeden raz w ciągu doby;
- 2) trwać nie dłużej niż sześćdziesiąt minut, przy czym za zezwoleniem komendanta lub profosa izby zatrzymań mogą być one przedłużone;
- 3) odbywać się nie więcej niż z dwiema osobami jednocześnie.

3. W uzasadnionych przypadkach komendant lub profos izby zatrzymań może zezwolić na zwiększenie liczby odwiedzin w ciągu doby lub na większą liczbę osób odwiedzających.

4. Na polecenie komendanta izby zatrzymań odwiedziny odbywają się w obecności profosa, w sposób umożliwiający bezpośredni kontakt ukaranego z osobą odwiedzającą.

5. Profos izby zatrzymań informuje osoby odwiedzające o sposobie odbywania odwiedzin.

6. W razie naruszenia przez ukaranego lub osobę odwiedzającą ustalonego sposobu odbywania odwiedzin mogą być one przerwane lub zakończone przez komendanta lub profosa izby zatrzymań przed wyznaczonym na nie czasem.

§ 21. 1. Ukaranemu odbywającemu karę dyscyplinarną aresztu izolacyjnego w umundurowaniu polowym bez pasa i w obuwiu bez sznurowadeł.

2. Ukaranemu wydaje się:

- 1) ubranie robocze — jeżeli uzasadniają to prace przez niego wykonywane lub względy higieny;
- 2) na noc piżamę, materac, koc, prześcieradło i poduszkę z poszewką, a gdy temperatura w celi wynosi poniżej +18 °C — dodatkowy koc;
- 3) bieliznę odpowiednią do pory roku;
- 4) środki do utrzymania higieny osobistej, jeżeli ukarany ich nie ma.

§ 22. 1. Ukaranemu korzysta z niezbędnego dla zdrowia wypoczynku, w szczególności z prawa do co najmniej godzinnego spaceru na wolnym powietrzu w wyznaczonym miejscu i ośmiogodzinnego nieprzerwanego czasu przeznaczanego na sen w ciągu doby.

2. W razie naruszenia przez ukaranego ustalonego sposobu odbywania spaceru spacer może być zakończony przez komendanta lub profosa izby zatrzymań przed czasem.

§ 23. 1. Rodzaj, miejsce i czas wykonywania przez ukaranego zadań służbowych na rzecz jednostki wojskowej, na terenie której znajduje się izba zatrzymań, określa komendant lub profos izby zatrzymań, w uzgodnieniu z dowódcą jednostki wojskowej, na rzecz której mają być wykonywane te zadania.

2. Rodzaj zadań, o których mowa w ust. 1, oraz miejsce i czas ich wykonywania przez ukaranego w danym dniu stwierdza się w książce meldunków prowadzonej przez komendanta lub profosa izby zatrzymań.

§ 24. Spośród ukaranych umieszczonych w pomieszczeniu wieloosobowym komendant izby zatrzymań wyznacza starszego pomieszczenia, do którego obowiązków należy dbałość o przestrzeganie przez ukaranych ustalonego w izbie zatrzymań porządku dnia oraz wykonywanie obowiązków przez osadzonych, a także informowanie komendanta lub profosa izby zatrzymań o potrzebach bytowych i zdrowotnych ukaranych.

§ 25. W razie uchylenia kary aresztu izolacyjnego, zmiany tej kary na inną lub na środek dyscyplinarny, a także w razie przerwania jej wykonywania dowódca jednostki wojskowej albo kierownik instytucji cywilnej, w której żołnierz pełni służbę wojskową, zawiadamia o tym fakcie komendanta izby zatrzymań, w której ukarany został osadzony.

§ 26. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, wyodrębnia się spośród pomieszczeń w izbach zatrzymań.

§ 27. 1. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, tworzy i likwiduje rozkazem:

- 1) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej — w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej,
- 2) Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych — w jednostkach wojskowych poza granicami państwa, w porozumieniu z Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej

— w uzgodnieniu z dyrektorem komórki organizacyjnej resortu obrony narodowej właściwej do spraw dyscypliny wojskowej.

2. O utworzeniu i likwidacji pomieszczenia izby zatrzymań, w którym przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, organ, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia niezwłocznie właściwych miejscowo: prezesa wojskowego sądu garnizonowego i wojskowego prokuratora garnizonowego.

§ 28. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, obsługiwane są przez obsługę izb zatrzymań, w których pomieszczenia te są usytuowane.

§ 29. W przypadku uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu żołnierza okresowej służby wojskowej, żołnierza zawodowego albo żołnierza pełniącego służbę kandydacką albo przygotowawczą w czasie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny przepisy § 4—14 stosuje się odpowiednio wobec żołnierza zajmującego stanowisko służbowe w jednostce wojskowej na czas wojny, w instytucji cywilnej albo stanowisko służbowe poza Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 30. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu, a dotyczącym:

- 1) warunków wydzielania, wyposażenia i lokalizacji pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, oraz warunków, jakim powinny odpowiadać te pomieszczenia, stosuje się odpowiednio przepisy o izbach zatrzymań;
- 2) warunków i sposobu prowadzenia oraz zasad obiegu, okresu przechowywania, sposobu archiwizowania lub brakowania ewidencji i dokumentacji dotyczącej wykonywania ukarania, stosuje się odpowiednio przepisy o ewidencji i dokumentacji dyscyplinarnej.

§ 31. 1. W warunkach pełnienia czynnej służby wojskowej po ogłoszeniu mobilizacji, w stanach nadzwyczajnych, w czasie wojny, a także podczas wykonywania zadań służbowych w strefie działań wojennych oraz w przypadku użycia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, jak również udziału w akcjach humanitarnych, poszukiwawczych lub ratowniczych, wykonywanie kary aresztu izolacyjnego może odbywać się w wyodrębnionych pomieszczeniach izby zatrzymań zlokalizowanych w składanych kontenerach mieszkalnych, posiadających wymagane dla tego rodzaju obiektów stosowne atesty i certyfikaty, a także spełniających warunki określone dla izb zatrzymań funkcjonujących w tych szczególnych sytuacjach.

2. W przypadku niemożliwości spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się sprawowanie w pomieszczeniu dla osadzonych bezpośredniego nadzoru nad osadzonymi przez profosa izby zatrzymań.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. *S. J. Komorowski*